Dingsdag, 14 Maart 1837. No. 31

VLISSINGSCHE COURANT.

Deze COURANT wordt geregeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25, franco per post f 2,75; de abonnementen worden voorwaar minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van iedere drie maanden.

De advertentien worden berekend à 25 Cs. per regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van een tot zes regels is f 1,50, en voor iederen regel, daarboven 25 Cs; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerst uit te geven Nummer, geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 13 *Maart*. Den 8 dezer zijn uit het 5e District dezer Provincie alhier aangebragt 3 Belgische Overloopers, waarvan er 2 laatst gediend hebben bij het 8e Regement Infanterie, alhier aangekomen, en 1 Sergeant van het 5e Regement Infanterie te Oostburg aangekomen, met volle wapenrusting, uit Brussel gedesertteerd.

— Blijkens eene opgave van den questor-generaal van de algemeene sijnode der Nederlandsche Hervormde Kerk, heeft de algemeene collecte, ten behoeve van noodlijdende kerken en personen, in het jaar 1836, opgebragt de som f 18,496,20½. Bij deze opgave is het berigt gevoegd, dat uit de naastvormige inzameling wederom aan vele noodlijdende weduwen en weezen eene aanmerkelijke ondersteuning is uitgereikt, en dat dezelve ook voorts gestrekt heeft, om, met de edelmoedige hulp van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, onderscheidene gemeenten in de gelegenheid te stellen, om in derzelver nieuw gebouwde of herstelde bedehuizen den openbaren Godsdienst bij te wonen.

— Volgens den bekenden schrijver Prins *Puckler-Muscau*, staan de Arabiesche Bedouinen in alles wat zij doen en laten, tegen onze zeden over: 1°. De Arabier stijgt aan de regterzijde, en met de regtervoet op het paard en slaat dan den linkervoet over het zadel heen. 2°. Hij schrijft van de regter naar de linker hand. 3°. Hij draagt zijnen krommen sabel met de holle zijde naar voren. 4°. Zijn hoofdhaar laat hij afscheren, de baard groeijen. 5°. In-plaats van op een stoel te zitten, zit hij op zijne beenen. 6°. Het brood eet hij warm zoodra het uit den oven komt; het vleesch daarentegen koud, de soep, welke wij voor den maaltijd gebruiken, eten zij na dezelve (dit heeft hij met den Noordlander gemeen.) 7°. Als wij bij het intreden in eene kamer den hoed afnemen, zet hij denzelven op. 8°. Onze vrouwen wasschen de goederen met de handen; de Arabieren met de voeten. — Even als de Tartaren, leggen zij ook het raauwe vleesch tusschen het zadel en het paard, waarna zij met hetzelve eenige malen in galop op en neder rijden. Dit vleesch smaakt hen dan veel beter dan ons een gebraden beefstuk of karbonnade. De Europesche beschaving heeft zich over Konstantinopolen tot in de Barbarijsche staten verspreid, want de bewoners te Tunis dragen onze broeken, jassen en hoeden, de Bedouinen willen niets van onze beschaving weten.

's GRAVENHAGE, *den 7 February*. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, welke ten half elf uren werd geopend, was Z. Exc. de Minister van Financien *ad interim* tegenwoordig. De Heer *d'Escury van Heinenoord* gaf schriftelijk kennis, dat hij door ongesteldheid verhinderd werd de zitting bij te wonen.

Aan de orde van den dag waren de drie aanhangige financiele voordragten, als 1°. nopens *de uitgifte van losrenten op een gedeelte der schuld, ten laste van de overzeesche bezittingen*; 2°. nopens *de voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld over* 1837, en 3°. nopens *het toestaan van buitengewone uitgaven voor* 1837.

Nadat de beraadslagingen geopend waren met het besluit, om over de voordragten niet elk afzonderlijk, maar om het verband gezamenlijk te raadplegen, voerden zeventien leden daarover het woord.

De beraadslagingen gesloten en tot stemming overgegaan zijnde werd het eerste ontwerp, nopens de losrenten, aangenomen met 37 tegen 14 stemmen; het tweede, wegens de volle rentebetaling, aangenomen met 41 tegen 10 stemmen en het derde, betrekkelijk de oorlogs credicten, aangenomen met 31 tegen 20 stemmen.

Daarna is de Vergadering geschieden tot den 18 April aanstaande.

's GRAVENHAGE, *den* 10 *Maart*. Eergisteren avond is er bijeen geweest bij Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden. Naar men verneemt zal Z. K. H. benevens zijne Gemalin, in de volgende maand naar Berlijn vertrekken.

— Men verneemt, dat in het aanstaande voorjaar het kamp bij Reijen weder zal worden betrokken.

— Bij wijziging van Zr. Ms. besluit van 11 Junij 1833, no. 19, is bepaald, dat de premien bij het engageren van matrozen der 1e klasse zullen zijn gesteld op f 12 voor ieder jaar, waarvoor zij zich zullen engageren, en dat deze engagementen zullen plaats hebben voor 5, 4, 3, of 2 jaren; dat onder dezelfde voorwaarden de premien voor de matrozen der 2e klasse zullen zijn gesteld op f 8 en voor die van de 3e klasse op f 4, mits zich niet minder engagerende dan voor 3 en 4 jaren; dat voor dek- en onder-officieren, niet tot het vaste corps behoorende, geene hoogere premien zullen worden verleend, dan voor de matrozen der 1e klasse is bepaald, en voorts dat het aanbrenggeld voor die dek- en onder-officieren, mitsgaders voor de matrozen der 1e klasse zal wezen f 3 en voor de matrozen der 2e en 3e klassen f 2 per kop, voor ieder jaar waarvoor zij zullen worden aangeengageerd.

ARNHEM, *den* 10 *Maart*. In Amsterdam werden, eenige dagen geleden, blijkens het *A. H. B.* brieven van niets beduidenden inhoud aan de huizen bezorgd, en werd daarvoor het gewone geld ontvangen. Ook te dezer stede heeft deze kunstgreep plaats gehad. Eergisteren werden er twee brieven, ieder met 20 cents port belast, besteld, en de gelden genoten. Des avonds ontving de Heer Commissaris van politie er berigt van, en zijne nasporingen waren dadelijk van dat gevolg, dat de dader des avonds voor tien uren reeds in verzekerde bewaring was genomen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 7 *Maart*. Het *Journal de Paris* wil weten, dat het onderhoud van den Maire van Vanvres met den Minister van binnenlandsche zaken, gedurende de zitting van eergisteren, het ontdekken eener nieuwe helsche machine en een complot tegen het leven des Konings betrof.

— Men leest in *le Droit* het volgende: »Gisteren is er wederom een persoon gearresteerd, met name *Godart*, een hoedemakersknecht, *rue Descartes*, ten gevolge van een bevelschrift van den regter van instructie *Legoindre*. Men verzekert, dat deze arrestatie in verband staat met het proces, hetwelk aan het hof der Pairs aanhangig is.

— Een ander dagblad meldt, dat een soldaat van het 41e regement van linie uit de gevangenis van Versailles, gisteren naar de conciergerie is overgebragt. Deze arrestatie zoude in verband staan met de zaak van *Champion*.

— Sedert het in beslag nemen van het moordtuig van *Champion*, hoort men van het ontdekken van meerdere dergelijke helsche machinen. Te Darmstad is er eene door de politie opgehaald, welke naar die van *Fieschi* was vervaardigd. De maker is een Duitsche dichter, *Prill* genaamd, die in de gevangenis zich den hals heeft afgesneden. Eene andere is te Brussel bij een Franschman, *Delpeau* genaamd, in beslag genomen. Dezelve bestaat uit eene ton, in 8 vakken verdeeld; elk vak eene batterij uitmakende. Deze Heer is, bij de ontdekking; naar den kant van Antwerpen gevlugt, hebbende eenen pas, in het departement d'Eure-et-Loire afgegeven, waarin hij den titel van letterkundige voert. (*Gazette des Tribunaux.*)

— Men leest in *l'Echo de la Frontiere* het volgende: »Zie hier een nieuw middel, om zijne koopgoederen aan den man te brengen. — Voor eenige dagen, kwam een persoon, welke zeer goed gekleed was, in het dorp Vicq aan, en onderzocht er met veel omslag, of er geene kooplieden met dekens waren doorgekomen. Op het ontkennend antwoord, zeide hij, dat twee zijner commiesen hem voor 5 à 6 dagen hadden verlaten en pogingen deden, hem te bederven, door dekens voor de helft van het geld te verkoopen. Den volgenden dag kwamen dan ook twee kooplieden met dekens voor 20 à 25 fr., die geen 10 waardig waren. die zelfde streek had die heer ook te Quarobe aangewend, om de menschen te bedriegen."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 7 *Maart*. Op den 3 Maart is te Berlijn de huisvrouw van eenen zekeren *Meyer*, wegens het vermoorden van haren man op den 22 Mei 1834, naar de strafplaats gevoerd, en door middel van het rad ter dood gebragt.

— Het *Frankf. Journal* meldt uit Hongarye dd. 28 Februarij het volgende:

Volgens een zoo even van Pest dd. 26 Februarij ontvangen particuliere schrijven, waarbij tevens wordt berigt gegeven van het voltrekken der doodstraf aan eenen van des roovers *Schubri's* rotgezellen, zoude *Schubri*, na eenen hevigen weerstand aan een ter zijner vervolging en opsporing uitgezonden korps manschappen geboden te hebben, door eenen boer met eene lans doorboord en gedood zijn. Ditzelfde berigt is ook reeds, zegt men, naar Ofen gezonden doch wij kunnen voor de echtheid van hetzelve niet instaan.

— Men schrijft uit Wisbaden, dd. 7 Maart, als volgt:

De zaak van de ijzeren wegen slaapt bij ons slechts schijnbaar. De belangen van Frankfort en Nassau zijn te zeer met elkander verbonden, dan dat niet in elk geval eene spoorbaan op den regter oever des Meins, met vooruitzigt op eene vrijhaven bij Biberich uit te loopen, tot stand zoude komen. In zoodanig geval zoude men echter de beslissing van hooger hand moeten afwachten.

RUSLAND EN ENGELAND.

(*Vervolg en slot van N°.* 30.)

Nu had de Sultan zijne vrienden en vijanden leeren kennen. Engeland en Frankrijk hadden hem, in weerwil hunner gedurige betuigingen, *dat de Porte in haar geheel moest blijven*, te *Adrianopel* en naderhand in de onderhandelingen met *Ibrahim* in de steek gelaten. Rusland hem dadelijk hulpe gezonden. Is het te verwonderen, dat *Mahmoud* gretig de gelegenheid aangreep tot een verdedigend verbond, die hem Keizer *Nicolaas* aanbood? Dit verbond, te Unkiar Sekelessie in 1833 gesloten bevat, volgens de Engelschen, *zes* openbare en *een* geheim artikel; in de eersten beloven de beide contracteerende mogendheden elkander wederkeerig hulpe bij aanval; doch in het geheim artikel moet Rusland, in plaats van den door Turkije te leveren bijstand, verlangd hebben, dat de Porte de *strant der* Dardanellen *voor alle vreemde oorlogschepen zou sluiten*. Dadelijk na de onderteekening werd dit geheim artikel aan de Engelsche regering bekend die door Lord *Ponsonby* te Konstantinopel, en ook te Petersburg daartegen plegtig deed *protesteeren* en verklaren, dat zij handelen zoude] *alsof dat verdrag nimmer gesloten was*. De Russische regering antwoordde daarop, dat zij *handelen zoude, alsof die nota's nimmer geschreven waren*. Rusland betoogde echter op naderen aandrang, dat de Porte immers volkomen regt had tot zulk eene bepaling, daar de zeeën, aan weêrzijden der straat, hare zeeën waren, en Engeland dat regt steeds erkend had. » Rus-

land was in dit geval *niet* boven eenige andere Mogendheid bevoordeeld: er was geene uitzondering gemaakt ten haren behoeve. Ook kwam in de hoofdzaak dit verdrag met een dergelijk, in 1809, tusschen Engeland en de Porte gesloten tractaat overeen. Rusland volgde hierin slechts eene behoedende staatkunde. Het was niet onkundig van de Britsche jalogrheid op elke uitheemsche zeemagt: de rovery geschiedenis van Kopenhagen in 1807 bindde den al te beroemden *Canning*, lag den Keizer nog in het geheugen, en dus vooit hij zijne *militaire* havens in de zwarte zee, vooral te Sebastopal, door het sluiten der Dardanellen, voor *aanvallen* der Britten, wanneer het dezen eens, ook zonder te denen, gelaten mogt, te bereiligen, en van daar dit louter *verdedigende* wiiken. Dat er geweer van hien kant bestaat, is niet twijfelachtig, volgens de onhandige bekentenis van zekeren radicaal *Quin*, een woedenden vijand van Rusland, die in zijne *Steam-Voyage down the Danube*, (1835 p. 253) het volgende zegt: „Eens aangenomen, dat het woord *vreemde oorlogschepen* toepasselijk is, zoowel op Rusland als Engeland, dan is nog het geheele voordeel op de Russische zijde, en het nadeel op die van Engeland. *De Russische schepen zouden hoegenaamd geenen lust hebben, maar buiten te kunnen, en de onzen in den Archipel of de Middellandsche zee, te ontmoeten, maar onze schepen zouden alle mogelijke dryfveren, en ik geloof niet weinig lust hebben, om naar binnen te gaan, de Russen, in hunne eigene zeeën te besteken, en hunne werven en tuighuizen te* Sebastopal *te vernielen.*" Hier, en nog op eenige bladzijden verder, wordt dus openlijk en onbeschaamd de oorlog gepredikt, *alleen* om te kunnen vernielen, zonder eenige aanleiding daartoe. De schrijver is geen onbeduidend persoon; hij is te Konstantinopel in het paleis van lord *Ponsonby*, en te Napoli di Romanio, in dat van den zaakgelastigde *Dawkens*, gehuisvest geworden; en het schijnt, dat het met lord *Palmerston's* staatkunde volkomen eens is. Doch wij behoeven niet tot redeneringen van particulieren omtrent Engelands bedoelingen onze toevlugt te nemen, beschouwen wij de daden van deszelfs regering.

Het is opmerkelijk, dat er zich tegenwoordig eene algemeene zucht tot het ondersteunen van muitelingen bij het Britsche bestuur openbaart. Wij behoeven niet van de algemeen bekende gebeurtenis van 1831 en 1832 omtrent de Belgen te spreken, die toen buiten alle bedenking nog oproerlingen waren, doch sedert door Europa erkend zijn; maar te Malta vormt zich, in de tegenwoordigheid van eenen uit Napels gevlugten, en met de regering van zijn land blijkbaar in onmisa levenden Prins, een *club* van misnoegden uit alle streken van Italie, die aan de regeringen van dat land zorg en onrust baart; haar belet de inrigtingen van haar land op een vasten voet en de gewenschte verbeteringen en bezuinigingen tot stand te brengen; want altijd dreigt het gevaar van dien kant!

Nota's, aan de Engelsche regering daarover ingeleverd, zijn vruchteloos gebleven; steeds blijft men die omwentelaars, die geene middelen ontzien, om hun land in het verderf te storten beschermen. Dit geschiedt uit Malta, ter ontrusting van het Noorden der Middellandsche zee. En zou het Zuiden dier zee vrij blijven? Te Tripoli, eene stad, blijkbaar onder het oppergezag van Engeland's *auden en getrouwen Bondgenoot*, den Sultan, behoorende, is door een neef van den Pacha de banier der muiterij opgestoken; hij voert een open oorlog tegen het wettig gezag, dat te Tripoli huisvest, belemmert de scheepvaart, *en wordt door Engeland erkend en ondersteund.* Ten *Oosten* in de zwarte zee gaat het niet beter. Maar om dit te verstaan, moeten wij weder terugkeeren tot de betrekking van Rusland met de Porte.

Ruim een half jaar na het tractaat van *Unkiar Skelessi*, (10 Februarij 1834) werd te Petersburg tusschen de Porte en Rusland een verdrag gesloten van grens bepaling, deels waarhij, gelijk dit doorgaans na elk vredeverdrag plaats heeft de juiste grenzen tusschen de Turksche en door Turkyen, bij het verdrag van Adrianopel aan Rusland afgestane gewesten naauwkeurig bepaald wordt. Slechts diepe onkunde of kwaadaardigheid kan eenen *Quin* (bladz. 253) de aanmerking ingeven, „dat door het eerste artikel van het Petersburger tractaat aan Rusland een belangrijk gedeelte van de oostkust der zwarte zee werd afgestaan, die de rijkste, meest bevolkte en vruchtbaarste gedeelten van Turkye in die rigting omvatten." Dit was immers reeds bij den vrede te Adrianopel geschiedt, waarin Rusland en Turkye alleen in Azie *drie gehele* pachaliks (Kars, Bajezid en Erzerum) en in Europa de tweede stad des rijks, Adrianopel, en de gewigtige vesting Warna terug had gegeven en zelve den bijna zekeren val des Turksche Rijks had belet! Er werden in dat verdrag verder nog schikkingen gemaakt wegens Moldavie en Wallachije; voorts werd de betaling, die Turkye nog doen moest van *eene Millioen Holländsche dukaten* jaarlijks, op eene *halve* millioen verminderd. Maar de vesting Silistria zou tot op de *volle betaling* der nu verminderde oorlogsbelasting nog door Rusland in bezit worden gehouden, ook volgens den vrede van Adrianopel. Dit laatste nu vindt de reeds gemelde radicaal *Quin* ongehoord, en hij spoort zijne natie aan, tot een *onmiddellijken* oorlog met Rusland (beter dit jaar nog, dan in het volgende) in de onderstelling dat het Silistria *niet* zal teruggeven. Doch ziet, wat geburt er? Zonder eenige bedenking vermindert *Nicolaas* nog het overgebleevene der oorlogsbelasting ten einde Silistria te spoediger te kunnen teruggeven — en hij *geeft het terug!* Zulk eene daad van edelmoedigheid of liever wel begrepene, verstandige staatkunde schijnen nu de voorstanders der Britsche ministers (die geene grootheid en edele daad *uit eigen beweging* kunnen begrijpen, omdat zij zelven er niet toe in staat zijn) aan de *vrees* des Russischen Keizers voor de bedreigingen van Lord *Durham* toe. Een wereldrijk, als het Russische, bevreesd voor een kabinet als dat van Lord *Palmerston!* Hoe weinig zich de edele *Nicolaas* dit verwijt aantrok (gelijk kleine zielen zouden gedaan hebben) bleek daaruit, dat hij eene, nu *althans* wel geheel ongelooflijke en onverwachte daad van inschikkelijkheid jegens Groot-Brittannie verrigtte: eene vermindering van het tarief der inkomende regten omtrent vele ook Engelsche fabricaten, waarover de *Morning Chronicle* zelve verteld stond!

Doch onderstellen wij, eens voor een oogenblik, dat Rusland door Engelschen invloed tot de teruggave van Silistria is overgeslaald. Verdiadt dan zulk eene inschikkelijkheid, waardoor misschien een Europische oorlog (die Engeland toch nog al belemmerd zoude hebben) is afgekeerd, — verdient zulk eene inschikkelijkheid niet eenige wederkeerige erkentenis en toegevendheid? Zou men niet mogen denken, dat dit, met de vermindering der opbrengsten in verband gebragt, de vijandelijke houding van de tolken der openbare meening in Engeland eenigzins zou hebben gehouden? Doch het is verre van daar. Men heeft zich eene nieuwe ondersteuning aan opstandelingen, en dit maal *onmiddellijk* tegen Rusland, vervoorloofd, en straffeloosheid daarvoor begeerd, omdat Engelschen het zelf gepleegd hadden.

De Noord- en Noord-Oost kust der zwarte zee wordt bewoond door het volk der Circassiers of Tscherkessers, die te voren de heerschappij van den Khan der Krimsche Tartaren, en naderhand, toen die Khan zijn gebied aan Rusland had afgestaan, het oppergezag van Turkye erkenden. Dit bleef onder anderen door een vredeverdrag tusschen de Kozakken en Scherkessers in 1864, hetwelk door eenen Turkschen Pacha moest gesloten worden. Naderhand maakten de Russen vele veroveringen in hun land. Door het verdrag van 1829 was alle twijfeling daaromtrent weggenomen, en dit gebied, benevens de geheele Noord- en Noord-Oostkust der zwarte zee tot Akhalzik toe, aan Rusland afgestaan. Doch de Circassiers, den Mohammedaansch volk, weigerden zich onder eene Britsche regering te vleijen, even zoo als de meer oostelijke bewoners van den Kaukasus, die onder Perzie hadden behoord, zulks vroeger hadden gedaan; Rusland zond dus troepen om hen ten onder te brengen. Maar deze bekwamen ondersteuning in wapenen en buskruid door Europische, vooral door Engelsche schepen. Rusland verklaarde dus de havens van de Noordkust der zwarte zee geslooten, en liet in zijne eigene havens geene schepen toe, behalve op bepaalde punten, ten einde dien invoer, openlijk of ter sluip gedaan, te beletten. De oorlog tegen dit volk is inderdaad een krijgtogt tegen de ruwste barbaren, tegen menschenroovers. Hooren wij, wat de Engelschman *Gurney*, een verklaard vijand der Russische regering, daarvan in den aanvang dezer eeuw zeide: „De Tscherkessers zijn bestandig met de Kozakken in oorlog; zij loeren nog gedurig op eene gelegenheid, om eenigen derzelven, of *ook vreemden*, die zich onder hen bevinden, gevangen te maken, en verkoopen die aldan aan de Perzen. Hunne manier van oorlog bestaat daarin, dat zij zich in de moerassige oorden, in het riet en de bosschen verschuilen, daarbij zelfs een' geruimen tijd in het water liggen, om de [illegible] vijanden, te bespioden. Vertoonen zich vijf of zes Kozakken, zoo [illegible] in hunnen schuilhoek [illegible] zijn, en slechts twee of drie, zoo [illegible] dadelijk op; maar nemen ook dadelijk de vlugt, wanneer de Kozakken [illegible] tijd hebben om te schieten. Ook bij nacht deden de Tscherkessers [illegible] met land der Kozakken, om vee, en zoo mogelijk, menschen te [illegible]. Van daar, dat reeds in 1801 de Kozakken der zwarte zee overeen [illegible] Kubau trokken, om zich op deze roovers te wreken. Aan zulk een volk mag niet alleen rebellen, maar ook struikroovers en menschendieven, zenden de Engelschen kruid en lood. Het Engelsche schip *de Vixen*, uitgerust door een te Bucharest gevestigd huis, *Bell en Anderson*, heeft de voorschriften der Russische havensluiting geschonden en den opstandelingen oorlogsbehoeften aangevoerd, die dezen in alle haven hebben geborgen. De Russische wachtschepen hebben het schip aangehouden, en het is, volgens alle vormen, bij beschaafde Natien in gebruik, veroordeeld en verbeurd verklaard geworden.

Thans verheffen alle partijen in Engeland daarover een verbazend geschreeuw. *Bell en Anderson* (nu gefailleerd) beweren, dat het schip slechts met zout is beladen geweest: Anderen zeggen, dat Circassie niet regtens aan de Porte behoort, en dus door haar niet aan Rusland kon afgestaan worden. Een derde kent het regt in geen geval aan Rusland toe, om de kust te blokkeren. Wegens het eerste behoeft niets gezegd te worden; eerlijkheid van bankeriers en gewigtenis in zijne eigene zaak zijn beide van weinig waarde. Wat het tweede betreft, zoo hebben wij daarop reeds geantwoord: *Circassie* werd door de Porte als een tot haar lellooverend gewest beschouwd, waarin zij verscheidene krijgsposten hield, (onder anderen te Anapa) en hetwelk door de rivier Kubair van het Russische rijk was afgescheiden. Met dit laatste is het thans, volgens den vrede van Adrianopel van 1829, vereenigd. En wat eindelijk het derde betreft: het is onbegrijpelijk, hoe de Engelschen de schaamteloosheid verre genoeg kunnen drijven, van zoo iets te beweren. Hoe! denken zij dan, dat Europa vergeten is, hoe zijne geheele kust van Europa, van Texel af tot Bayonne toe, in staat van blokkade verklaardeu, hoe zij, al hadden zij die maar ook niet, door de Britsche schepen eene geheele kust te bezetten, toch een decreet voor genoegzaam hielden, om alle vaartuigen, welke den wil niet die havens hadden, in de huinen te slepen en doorgaans te oordeelen? Maar het is waar; de Engelschen mogen ter zee alles doen, anderen natien niets. Hebben zij ook niet onze regtvaardige en werkzame blokkade der Schelde en der Belgische kusten in November 1830 doen opheffen omdat hun handel op Antwerpen en Ostende daarbij zou geleden hebben? Wij hopen dus, dat de Russische Regering, die tot hiertoe met zulk eene voorbeeldige matiging heeft gehandeld, dezen nieuwen eisch van schavergoeding voor de Vixen niet zal inwilligen, (waartoe zij ook, volgens de Franse ministeriele dagbladen, volstrekt niet gehouden is) en dat Rusland hierin niet de minste zal zijn, ten einde de Britten niet zouden wanen, dat hun alles vrij stond? Ook de Porte, door de Engelschen op alle wijzen geplaagd, die, wegens eene (misschien verdiende) dragt slagen, aan eenen Engelschman gegeven, voor en na alle hare ministers wel zou dienen af te danken, moet, met Rusland vereenigd, meer veerkracht toonen, en zich door eenen schaamteloozen *Ponsonby* (wij kennen hem ook nog sedert 1831 in België) niet laten regeren; meer dan zelfs eenen *Palmerston* zou durven verlangen. Tot oorlog zal het wel niet komen, maar men moet de *Heeren der zee* man niet in alles toegeven!

(A. C.)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 15 Maart.* Sedert den 10 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Brussel bestemd: *Die Frau Maria*, H. W. Meyer, van Bordeaux, met wijn.

Voor Antwerpen bestemd: *Entreprises*, J. Thomas, naar Leith, met steenkolen; *Gastaaf Leopold*, D. *Le* Bartels, van Liverpool, met ijzer en stukgoederen, *de Vrouw Ankelina*, C. Fr. Christoffers, van New-Port, met ijzer; *Delphine*, J. J. L. Kruger, van Bordeaux, met wijn en stukgoederen; *Lady Stuart*, H. Simons, met stukgoederen; *Les Deux Frères*, J. Morel, met katoen en rijst, beide van Havre de Grace; *Vengeur Catharina*, G. H. Schwenner, van Nantes, met wijn; *Leopold den Eersten*, M. Pienschke, van Liverpool, met klipzout, *the Fairy*, J. Paskett, van London, met tabak en cigaren; *La Jeune Mathilda*, J. Guiné, van Havre de Grace, met koffij en katoen; *Frederik*, T. H. Witteveen, van Lissabon, met fruit; *Le Jean Bart*, V. Bedos, van Lorient, met wol; *Pollonia*, H. Trappaz, van Montevideo, met huiden; *the Mary*, A. Cordier, van London, met stukgoederen; *de Maria*, E. de Gruchy, laatst van Havannah, met suiker, deze is van quarantaine uitslagen; de Engelsche Stoomboot *the Ocean*, W. Morfoe, met passagiers en stukgoederen; *the May Flower*, J. Holliday, met stukgoederen, beide van London.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar zee gezeild:

Johanna Catharina, M. Rube, naar Hamburg, met stukgoederen; *Annette*, J. N. Kasten, naar Alicanten, met mechanique goederen; *Bergenhandel*, J. H. Frichs, naar Bergen, met ballast; *Margaritha*, P. Cassens, naar Bremen, met stukgoederen; *Bergenen*, J. H. Fruhl, naar Bergen, met suiker, *la Reine*, J. R. Jansen, naar Bull, met vlas; *Cia*, C. Sikkes, naar Lissabon, met stukgoederen; *Sophia*, M. Wilcken, naar New-York, met tarwe; *Atlas*, M. Schmidt, naar Cork, met boomscboren; *Les Deux Frères*, P. Barbeu, met ballast; *Le Jeune Bart*, W. Baert, met stukgoederen, beide naar Havre de Grace; *de Prinses Victorsa*, G. van den Brocke, naar Londen, met stukgoederen; *Flora*, P. Jansom, naar Hamburg, met ballast; *Johannes van Letten*, J. U. Jansen, naar Cuxhaven; *Annette*, H. L. Buss, naar Emden; de Engelsche Stoomboot *the Tourist*, T. Whitecombe, naar London; alle drie met stukgoederen; *Germania*, F. Fritz, naar Stettin, met ballast; *Charlotte*, R. Muys, naar London; *de Joseph*, J. Bien, naar Liverpool, beide met boomschors; *de Rembrand*, Huygens, naar Rio Janeiro, met stukgoederen; *Legaw*, A. Tollamber, met tarwe; *Delphine*, M. C. Prahm; *Edouard*, C. Fertig, beide met tarwe en alle drie naar New-York.

Voor Duinkerken bestemd: *l'Estarette*, E. Ferre, van Rotterdam, met stukgoederen.

Advertentien.

Heden verloste voorspoedig van een' Welgeschapen ZOON, *J. Kagg*, geliefde Echtgenoot van

VLISSINGEN, 13 Maart 1837. A. D. VAN BOVEN.

VERKOOPING te Vlissingen, op Woensdag, den 15 Maart 1837, des voormiddags om 11 uren, in de Societeit aan de IJzeren Brug, van 52 Vaten en 89 Kistjes PRUIMEN, eene partij ANISZAAD, zijnde de inhoud van 32 Balen, 8 Vaten ARABISCHE GOM, 4 Balen KURK en 2 Vaten PIJPAARDE, alles door Zeewater beschadigd, en voortkomende van de lading van het Pruissische Geljasschip *Arthur*, Kapitein *L. F. Schultz*. Informatien bij de Heeren *J. Borghmans* en *J. Smith*, Broeders Franco.

C. H. BAHRE VAN DORDT,

maakt aan zijne geëerde Begunstigers bekend, dat hij is uitgepakt bij *M. D. Peters*, in het *Hôtel de Commerce*, met een goed assortiment BEDDEN, MATRASSEN, DEKENS, TIJKEN, SPRIJEN, en meer andere goederen. — Blijft uiterlijk tot Vrijdag den 17 dezer.

De afvaart van het Stoomjagt *PRINSES MARIANNE*, van *Rotterdam*, wordt in plaats van op Vrijdag den 17 Maart 1837 ten 8 uur, bij deze aangekondigd op Zaturdag den 18e daaraan volgende, ten 10 uur.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.